

Jesenická lesní škola

Jesenický čekatelský lesní kurz

PLÁN SKAUTSKÉHO ROKU

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE
ČEKATELSKÉHO LESNÍHO KURZU

ROMANA OBROVÁ

Vzhledem k tomu že se celoročně věnuji práci s dětmi jak v družině tak i v oddíle, tak bych ráda popsala činnost našeho konkrétního oddílu a také bych ráda přednesla svoji představu programu (náplně) a činnosti ve skautském oddílu.

Schůzky světlušek a vlčat jsou pravidelně jednou týdně, a trvají 120 minut. Začínáme včas, aby se světlušky naučily přesnosti. Končíme ve stanovenou dobu, aby rodiče mohli kontrolovat příchod dětí domů. Program každé schůzky si heslovitě píšeme. Zásadně promyšlíme program schůzky několik dní předem, vzpomene, co bychom měli říci, jak vysvětlit, co ukázat. Program si každý vedoucí družiny sestavuje sám a pak na rádcovských schůzkách, které se u nás konají každý druhý týden, předkládá své zápisky. Na rádcovských schůzkách řešíme, čemu se budeme následující měsíc na schůzkách věnovat, jaké jsou problémy ať už s dětmi nebo s náplní schůzek. Hlavní problém který nejčastěji řešíme je jak přizpůsobit program na schůzce když družinu tvoří jak světlušky, tak vlčata. U nás totiž nemáme dostatečný počet dětí, abychom vytvořili čistě dívčí a chlapeckou družinu. Další náplní rádcovských schůzek je plánování a příprava společných akcí během roku. Protože má naše středisko tři družiny, které tvoří jeden oddíl, jsou všechny akce společné. Nový skautský rok vždy zahajujeme společným táborákem. Po obdržení pozvánek mohou přijít všechny děti i s rodiči, které mají zájem pokračovat i následující rok. Vzpomínáme na své zážitky z táborů, dovolených s rodiči a výletů, zpíváme písničky, opékáme špekáčky, hrajeme hry a především se domlouváme kdy, v kolik a kdo bude mít schůzky. Věci ohledně bezpečnosti, chování, průběhu schůzek, bodování, jaké věci se sebou nosit pak řeší každý rádc s dětmi sám až na schůzce.

Prázdný skončily a přišel podzim. V této době pokud počasí přeje, vyrážíme na podzimní výpravu. Většinou míří naše kroky k nedalekému Kosíří. Je to blízko a tak spojujeme výpravu i se sběrem dříví a chraští do klubovny. Protože je to jen přece podzim a počasí je chladné vybíráme především pohybové hry, abychom se zahřáli. Velký kosíř je smíšený les a tak si nasbíráme pěkně barevné listí, kterým si vyzdobíme klubovnu. Letos jsme ale dostali nabídku od skautů z Konice, abychom s nimi koncem října jeli na víkendovou chatu do Brodku u Přerova. Nabídku jsme s radostí přijali, už jsme společně několik výprav uskutečnili a všem se to líbilo. Společné akce s jinými středisky jsou podle mě přínosem jak pro děti tak i pro nás rádce. Děti se blíže seznámí, zkusí si společnou spolupráci, změří si mezi sebou své síly a zjistí, v čem jsou jejich slabá místa. To samozřejmě platí i pro nás rádce, můžeme si vyměnit svoje zkušenosti a problémy.

Vyvrcholením podzimní a zimní činnosti střediska je naše Vánoční besídka. Jelikož je naše klubovna malá a všichni bychom se tam nevešli, besídku již pátým rokem pořádáme ve školní družině Staré školy. Zde máme jak prostor na sezení tak i na různé hry a představení. Tradicí je během pojidání sladkostí a popíjení čaje se čte vždy Vánoční příběh. Můžeme si mezi sebou vyměnit i malé dárečky,

kteře jsme sami vyrobily. V některých jiných oddílech, střediscích nebo zemích to dělají tak, že v některé z předchozích schůzek napíší své jména na papír, dají je do čepice a každý si vytáhne jméno sestry nebo bratra, které dají svůj dáreček. Tuhle tu metodu předávání dárků ale u nás ještě nikdo nenavrhl. Zkusím to letos navrhnout a uvidíme, jestli to projde. Ono přece jen některé naše nejmenší světlušky a vlčata ještě věří na Ježíška. Nedílnou součástí besídky je také dramatická část. Děti se těší, jak předvedou, co se během podzimu na schůzkách naučily. U starších světlušek a vlčat většinou vítězí pohádky, které si zvládnou podle fantazie vymyslet už sami. Menší světlušky a vlčata nám zase něco zatančí nebo předvádějí pantomimu. Vánoční besídka je vedle letního tábora jediná příležitost kde mohou ukázat, jak jsou výtvarně a umělecky šikovní. Během roku totiž pořádáme jen pár malých táboráků, u kterých jen zpíváme.

V lednu a únoru leckde leží sníh, a nám je ještě nejlépe za kamny. I když není na škodu vyrazit na pořádnou celodenní výpravu, při které pozorujeme zimní přírodu, my přece jen zůstáváme v teple. Během schůzek plníme nováčkovské zkoušky, anebo když nás na jaře čekají závody, připravujeme se na ně. Vloni jsme během zimy uspořádali oddílovou pexesiádu. Během schůzek se vymezil čas, kdy se hrálo pexeso, hrál vždy každý s každým z družiny. Výsledky jsme pak zapisovali do společné tabulky. Jenže zima je zima a někdy se přece jen z tepla domova nechtělo do studené klubovny. Atak se stalo to, že se pexesiáda protáhla s dvou měsíců na čtyři. Děti to postupem přestalo bavit, a nastala situace, kdy jsme je museli nutit a oni nám to opláceli otrávenými obličejí. Proto ji letos zrušíme a zkusíme vymyslet něco lepšího a zábavnějšího.

Začátkem jara bych chtěla uspořádat už podruhé skautský osmiboj. Pořádáme ho v rámci světluškovských závodů. V předchozích letech jsme přípravu podcenili a také to tak dopadlo. Skončili jsme poslední, ale letos jsme si řekli, že to zkusíme jinak. Podle organizačních předpisů, které nám poslali, jsme si připravili svůj malý závod, ve kterém závodil každý sám za sebe. Z výsledků jsme pak vyhodnotili kdo jak na tom je, a co ještě musíme na schůzce zopakovat. Pilná příprava se nám taky vyplatila, na okresním kole v Prostějově jsme zvítězili a postoupily do krajského kola v Olomouci, tam jsme skončili druzí. Všichni jsme byly velmi spokojeni, byl to totiž po dlouhých letech úspěch jak pro družiny, tak pro celé středisko. Doufejme, že příští rok nám to půjde stejně i na skautských závodech.

24. dubna je svátek patronů skautů – Jiřího. K této příležitosti pořádají již třetím rokem skauti s Konice dvou denní akci Noční Konice, která je určena pro všechny skauty z okolí. Po krátkém seznámení s historií Dne Země a sv. Jiří, na jejichž počest je akce pořádána, se děti rozdělí na dvě skupinky. Jedna skupina se jde věnovat rukodělkám a druhá hraje bojové hry např. pašeráky. Po hrách vždy následuje vysvětlování pravidel a rozdělování do družstev. Cílem rozdělení je, aby

v družstvu byl vždy každý člen z jiného střediska, a když se setmí, může se vyrazit. Na družstva čeká po Konici několik úkolů, které musí splnit, ale kromě nich tam jsou i chytači převlečení za strašidla a chytají je. Další den pak následuje vyhodnocení a odjezd domů. V měsíci

květnu už několikátým rokem střelecký závod Zlatá muška. Zde mohou děti zjistit své střelecké dovednosti, jak umí mířit, jestli jsou trpěliví a mají pevnou ruku např. ve střelbě ze vzduchovky, házení šipek do terče, srážení plechovek nebo chytání rybiček. Aby závod nebyl každý rok stejný, snažíme se pokaždé přidat nějakou novou disciplínu. Pokud se rozhodneme, že uskutečníme nábor nových členů, přesouváme tento závod na březen. Z předchozích let jsme totiž zjistili, že nábor v období jara má větší úspěch, než v září. Tato akce nám tím slouží jako náborová. Děti ve škole dostanou letáčky s nabídkou, co je u nás čeká a jestli mají zájem, mohou se přijít podívat. Začátkem června kdy už bývá teplo, vyrážíme na chatu. Naše oblíbená je Jeskyňářská chata v malé vesnici Holštejn. Je tu mnoho příležitostí na výpravy, během kterých chceme, aby si procvičili práci s mapou a buzolou, proto jim vždy dáme mapu s vyznačenými místy, kam musí sami dorazit.

Na přelomu července a srpna odjíždíme na letní tábor. Jelikož nemáme kapacitu dětí, abychom mohli pořádat svůj vlastní tábor, jezdíme na tábor spolu se skauty z Konice, Čech pod Kosířem a Plumlova. Tábor bývá vždy dvou týdnů a připravují jej vždy střídavě vedoucí z Konice a Čech. Na táboře nám jde o to sami sebe poznat, poznat děti které vychováváme, jejich rysy které je třeba zlepšit kolektivní výchovou. Během těchto dvou týdnů nás provází kromě táborové hry spousta jiných her a závodů. Hrami se snažíme podpořit výtvarnou činnost, postřeh, bystrost, chytrost, obratnost, snažíme podpořit kladný vztah dětí k přírodě atd. Každý tábor pořádáme oblíbený zálesácký víceboj, přírodní kimovku, šifrovací turnaj a hry Safari a Boj o vlajku. V družinovém programu se věnujeme především ruko-dělným činnostem a plnění odborek.

Skautská výchova je velmi obsáhlá a zahrnuje širokou oblast lidských zájmů a činností a já se budu snažit všechno využít při práci s dětmi.

Skauting je výchova, která otevírá cestu k přírodě, učí vykonávat přesně své povinnosti, učí dívku mít ráda druhou, ale i ostatní ve svém okolí, učí pomáhat doma, ve škole a všude tam, kde třeba pomoci. Učí vidět v lidech své bratry a sestry. Dává však také radost z toho, co se naučí, co dívka již umí, dává radost z pobytu v přírodě, na výletech, vycházkách i na táborech. Zde se navazují přátelství někdy i na celý život.